การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้และความเข้าใจต่อการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2560
The relationship between perception and understanding the Computer-related Crime Act B.E.2560

จิตรลดา เพลิดพริ้ง* อังสนา ผ่อนสุข* มงคล ณ ลำพูน* ไพฑูรย์ จันทร์เรือง*
จงกลนี ลิ้มประภัสสร* กัลยานี นุ้ยฉิม* ธีระยุทธ เพลิดพริ้ง*
Chitlada Plirdpring* Angsana Phonsuk* Mongkol Na Lampoon* Paitoon Janreung*
Chonggolnee Limprapassorn* Kanyanee Nuychim* Theerayuth Plirdpring*
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ*
Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้และความเข้าใจต่อการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2560 ใช้วิธีการเก็บข้อมูลโดยการใช้แบบสอบถาม กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 322 คน เป็นนักศึกษาสาขาวิชาระบบสารสนเทศและคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ประกอบด้วยนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์นนทบุรี

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการรับรู้ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ พ.ศ.2560 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีความเข้าใจเนื้อหาของ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ พ.ศ.2560 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .864 ซึ่งมีความสัมพันธ์ในระดับสูง

คำสำคัญ : ความสัมพันธ์,การรับรู้,ความเข้าใจ ,พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ พ.ศ.2560

Abstract

This study was based on a qualitative study. The objective was to find the relationship between perception and understanding of students towards the Computer-related Crime Act B.E. 2560. The questionnaire was used for data collection. The sample was 322 high vocational certificate and bachelor students from the Department of Information Technology and Computer Business, Faculty of Business Administration and Information Technology, Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi, Nonthaburi campus.

The results showed that most of students perceived overall of the Computer-related Crime Act B.E.2560 at a high level. They also understood the content of the Act at a high level. Moreover, it was found that the perception of students towards the Computer-related Crime Act B.E. 2560 was related with the understanding the content

Received: 2019-06-12 : Revised: 2019-08-24 : Accepted: 2019-08-26

of the Act, having the correlation coefficient of 0.864.

Keywords: relationship, perception, understanding, the Computer-related Crime Act B.E.2560

บทนำ

เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communications Technology: ICT) คือเทคโนโลยีเพื่อการจัดการเกี่ยวกับสารสนเทศและการสื่อสารในกระบวนการจัดหา จัดเก็บ การสร้าง ประมวลผล รับส่งข้อมูล เผยแพร่สารสนเทศในรูปแบบสื่อต่าง ๆ ซึ่งในสังคมไทยยุคปัจจุบันนี้ ได้ก้าวเข้าสู่การเปลี่ยนแปลงสู่ยุคของเทคโนโลยีที่มีความเจริญก้าวหน้าด้วยระบบการสื่อสารที่ล้ำยุค การเชื่อมโยงจากซีกโลกหนึ่งไปยังซีกโลกหนึ่งสามารถทำได้อย่างสะดวกรวดเร็วและง่ายดาย การเจรจาทางด้านธุรกิจการค้า การทำธุรกิจพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ การรับรู้ข้อมูลข่าวสารจำนวนมากผ่านช่องทางการสื่อสารเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (วัชราภรณ์ กลิ่นภู และคณะ, 2561)

พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ 17) พ.ศ. 2559 (เพื่อจัดตั้งกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม) หมวด 8/1 มาตรา 21/1 กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (Ministry of Digital Economy and Society) มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการวางแผนส่งเสริม พัฒนา และดำเนินกิจการเกี่ยวกับดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม การอุตุนิยมวิทยา การสถิติ และราชการอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม หรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม โดยมีเป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์/เป้าหมายการให้บริการระดับกระทรวง คือ ต้องการให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลและบริการของภาครัฐผ่านโครงข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงได้อย่างทั่วถึง และมั่นคงปลอดภัย มีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการทำธุรกิจและประชาชน มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นจากการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัล และมีพันธกิจสำคัญในด้านกำกับดูแลกฎหมายด้านดิจิทัล เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในความรับผิดชอบ รวมทั้งกำกับดูแลสนับสนุนและประสานงานด้านความมั่นคงปลอดภัยในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม, 2560)

พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ฉบับใหม่ ได้ผ่านการเห็นชอบจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติเมื่อวันที่ 16 ธันวาคม พ.ศ.2559 และได้มีการประกาศลงใน ราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 23 มกราคม พ.ศ.2560 โดยมีชื่อว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่2) พ.ศ. 2560” (พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ ปี พ.ศ.2560) ซึ่งในมาตรา 2 ของพระราชบัญญัตินี้ ได้ระบุว่าให้บังคับใช้เมื่อพ้นกำหนด 120 วัน นับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งหมายว่าว่า จะบังคับใช้ภายใน 31 พฤษภาคม พ.ศ.2560 โดย พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ปี พ.ศ.2560 ถูกเริ่มร่างเมื่อปี พ.ศ. 2558 และยังคงแก้ไขต่อเนื่องมาจนถึงปี พ.ศ. 2559 ดังนั้น พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ปี พ.ศ. 2560 นั่นเอง (กระทรวงเศรษฐกิจและสังคม ,2560)

การเปิดเผยสถิติของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดทางคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 ถึง พ.ศ. 2559 มีจำนวนคดีรวมทั้งสิ้น 1,432 คดี สามารถจับกุมมาดำเนินคดีได้ทั้งสิ้น 531 คดี โดยปี พ.ศ. 2559 มีจำนวนคดีสูงที่สุดจำนวน 474 คดี รองลงมาปี พ.ศ. 2558 จำนวนคดีทั้งสิ้น 379 คดี ซึ่งคดีสามารถแบ่งตามลักษณะความผิดตามพระราชบัญญัติได้ดังนี้ คือ นำเข้าข้อมูลคอมพิวเตอร์ปลอมอันเป็นเท็จ (มาตรา 14(1) มีจำนวนคดีความเกิดขึ้นมากที่สุด จำนวน 549 คดี รองลงมานำเข้าข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่มี

ลักษณะอันลามก อนาจาร (มาตรา 14 (4) จำนวน 119 คดี การนำภาพตัดต่อของผู้อื่นเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ (มาตรา 16) จำนวน 99 คดี และเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์มิชอบ (มาตรา 5) จำนวน 96 คดี ซึ่งแนวโน้มคดีความการกระทำความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคอมพิวเตอร์ มีแนวโน้มที่สูงขึ้นในทุก ๆ ปี (ปริยวิศว์ ชูเชิด และ เรวดี ศักดิ์ดุลธรรม, 2560)

คณะผู้วิจัย จึงมีความสนใจที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้และความเข้าใจต่อการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2560 ของนักศึกษาสาขาวิชาระบบสารสนเทศและคอมพิวเตอร์ธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์นนทบุรี ว่านักศึกษามีการรับรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2560 มากน้อยเพียงใด และความความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้และความเข้าใจต่อการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2560 เป็นอย่างไร ซึ่งผลของการศึกษาครั้งนี้ จะเป็นแนวทางในการป้องกันการกระทำความผิดทางคอมพิวเตอร์และส่งเสริมให้ความรู้ความเข้าใจให้กับนักศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาการรับรู้ ต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560
2. เพื่อศึกษาความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2560
3. เพื่อศึกษาความความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้และความเข้าใจต่อการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2560

กรอบแนวคิดการวิจัย

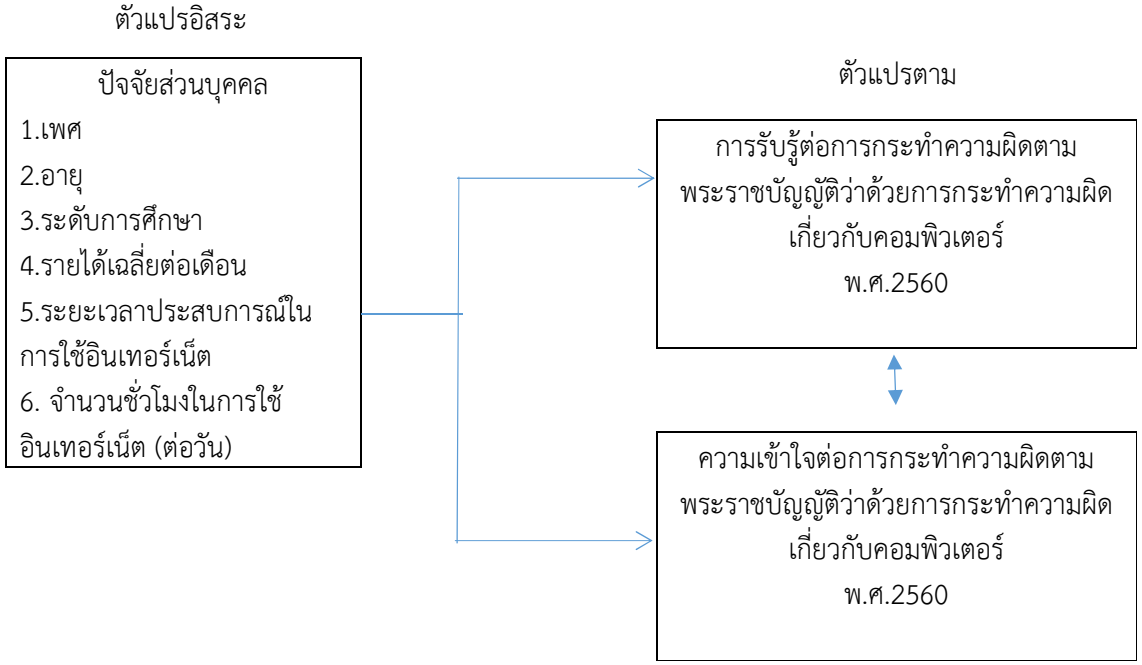

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้และความเข้าใจต่อการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2560 ของนักศึกษาสาขาวิชาระบบสารสนเทศและคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาระบบสารสนเทศและคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ประกอบด้วยนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์นนทบุรี จำนวน 322 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง ด้วยการกำหนดขนาดตัวอย่างของทอมสัน (Thompson,1992) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ค่าความคลาดเคลื่อน เท่ากับ 0.05 ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 322 คน ซึ่งในการนี้ คณะผู้วิจัยได้เก็บแบบสอบถามได้ครบ 322 คน ครบ 100%

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ การเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล โดยคณะผู้วิจัยได้สร้างขึ้นตามกระบวนการสร้างเครื่องมือสำหรับงานวิจัยทางด้านสังคมศาสตร์ กำหนดเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับตามแบบของลิเคิร์ท (Likert's Scales) โดยมีสาระครอบคลุมการรับรู้ต่อการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2560

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์นนทบุรี โดยใช้วิธีการเก็บแบบสอบถามออนไลน์ด้วย Google Form โดยผู้วิจัยได้นำลิงค์ฝากไว้บนเซิฟเวอร์ของคณะฯ ที่ https//classroom.google.com แล้วทำการเชิญชวนให้นักศึกษาเข้ามาทำแบบสอบถามดังกล่าว

5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

คณะผู้วิจัย ได้ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ทางสถิติ มาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

5.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ใช้สถิติเชิงพรรณา เพื่อใช้ในการบรรรยายลักษณะข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ค่าร้อยละ

5.2 ศึกษาการรับรู้เนื้อหาต่อการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2560 โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5.3 ศึกษาความเข้าใจเนื้อหาของพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2560 โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5.4 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้และความเข้าใจต่อการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2560 โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

ผลการวิจัย

1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

ตารางที่ 1-1 ค่าความถี่และค่าร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ

เพศ	**จำนวน (คน)**	**ร้อยละ**
ชาย	218	67.70
หญิง	104	32.30
รวม	322	100.00
อายุ		
15 – 20 ปี	10	3.11
21 – 30 ปี	311	96.58
31 ปีขึ้นไป	1	0.31
รวม	322	100.00
ระดับการศึกษา		
ปวช.	1	0.31
ปวส.	28	8.69
ปริญญาตรี	293	91.00
รวม	322	100.00
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
น้อยกว่า 5,000 บาท	88	27.33
5,001-10,000 บาท	138	42.86
10,001-20,000 บาท	78	24.23
20,001-25,000 บาท	17	5.27
มากกว่า 25,000 บาท	1	0.31
รวม	322	100.00
ระยะเวลาประสบการณ์ในการใช้อินเทอร์เน็ต		
น้อยกว่า 1 ปี	21	6.52
1 – 2 ปี	8	2.48
3 – 4 ปี	114	35.40
มากกว่า 4 ปี	179	55.60
รวม	322	100.00
จำนวนชั่วโมงในการใช้อินเทอร์เน็ต (ต่อวัน)		
1 – 2 ชั่วโมง	13	4.04
3 – 4 ชั่วโมง	39	12.11

5 – 6 ชั่วโมง	69	21.43
7 – 8 ชั่วโมง	76	23.60
9 – 10 ชั่วโมง	62	19.25
มากกว่า 10 ชั่วโมง	63	19.57
รวม	322	100.00

จากตารางที่ 1-1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 218 คน คิดเป็นร้อยละ 67.70 และเป็นเพศหญิง จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 32.30 มีอายุตั้งแต่ 21-30 ปี จำนวน 311 คน คิดเป็นร้อยละ 96.58 รองลงมาได้แก่ อายุ 15-20 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 3.11 และอายุ 31 ปีขึ้นไป จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.31 ระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 293 คน คิดเป็นร้อยละ 91.00 ระดับ ปวส. จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 8.69 และระดับ ปวช.1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.31 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001-10,000 บาท จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 42.86 รายได้น้อยกว่า 5,000 บาท จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 27.33 รายได้ 10,000-20,000 บาท จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 24.23 รายได้ 20,001-25,000 บาท จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 5.23 และรายได้มากกว่า 25,000 บาท จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.31 ระยะเวลาประสบการณ์ในการใช้อินเทอร์เน็ต มากกว่า 4 ปี จำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 55.60 ระยะเวลา 3-4 ปี จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 35.40 น้อยกว่า 1 ปี จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 6.52 และ 1-2 ปี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.48 จำนวนชั่วโมงในการใช้อินเทอร์เน็ต (ต่อวัน) เวลา 7-8 ชั่วโมง/วัน จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 23.60 เวลา 5-6 ชั่วโมง/วัน จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 21.43 เวลามากกว่า 10 ชั่วโมง/วัน จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 19.57 เวลา 9-10 ชั่วโมง/วัน จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 19.25 เวลา 3-4 ชั่วโมง/วัน จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 12.11 และ เวลา 1-2 ชั่วโมง/วัน จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 4.04 ตามลำดับ

2 การรับรู้เนื้อหาของพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2560

ตารางที่ 1-2 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การรับรู้ พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ พ.ศ.2560	**ค่าเฉลี่ย**	**ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน**	**ความหมาย**
หมวด 1 ความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์			
1.ผู้ใดเข้าถึงโดยมิชอบซึ่งระบบคอมพิวเตอร์ที่มีมาตรการป้องกันการเข้าถึงโดยเฉพาะและมาตรการนั้นมิได้มีไว้สำหรับตน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	4.41	0.76	มากที่สุด

2.ผู้ใดล่วงรู้มาตรการป้องกันการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ที่ผู้อื่นจัดทำขึ้นเป็นการเฉพาะ ถ้านำมาตรการดังกล่าวไปเปิดเผยโดยมิชอบในประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	4.33	0.78	มากที่สุด
3.ผู้ใดเข้าถึงโดยมิชอบซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่มีมาตรการป้องกันการเข้าถึงโดยเฉพาะและมาตรการนั้นมิได้มีไว้สำหรับตน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	4.33	0.78	มากที่สุด
4.ผู้ใดกระทำด้วยประการใดโดยมิชอบด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อดักรับไว้ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นที่อยู่ระหว่างการส่งในระบบคอมพิวเตอร์ และข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นมิได้มีไว้เพื่อประโยชน์สาธารณะหรือเพื่อให้บุคคลทั่วไปใช้ประโยชน์ได้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	4.27	0.80	มากที่สุด
5.ผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลาย แก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือเพิ่มเติมไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยมิชอบ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	4.38	0.78	มากที่สุด
6.ผู้ใดกระทำด้วยประการใดโดยมิชอบ เพื่อให้การทำงานของระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นถูกระงับ ชะลอ ขัดขวาง หรือรบกวนจนไม่สามารถทำงานได้ตามปกติได้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	4.40	0.74	มากที่สุด
7.ผู้ใดส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือจดหมายอิเล็กทรอนิกส์แก่บุคคลอื่น โดยปกปิดหรือปลอมแปลงแหล่งที่มาของการส่งข้อมูลดังกล่าวอันเป็นการรบกวนการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ของบุคคลอื่นโดยปกติสุข ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท	4.39	0.76	มากที่สุด
รวม	4.35	0.77	มากที่สุด

จากตารางที่ 1-2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการรับรู้ พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ พ.ศ.2560 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.35) ข้อที่มีการรับรู้ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ผู้ใดเข้าถึงโดยมิชอบซึ่งระบบคอมพิวเตอร์ที่มีมาตรการป้องกันการเข้าถึงโดยเฉพาะและมาตรการนั้นมิได้มีไว้สำหรับตน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ($\bar{x}$ = 4.41) รองลงมาในระดับมากที่สุด ได้แก่ ผู้ใดกระทำด้วยประการใดโดยมิชอบ เพื่อให้การทำงานของระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นถูกระงับ ชะลอ ขัดขวาง หรือรบกวนจนไม่สามารถทำงานได้ตามปกติได้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ($\bar{x}$ = 4.40) ผู้ใดส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือจดหมายอิเล็กทรอนิกส์แก่บุคคลอื่น โดยปกปิดหรือปลอม

แปลงแหล่งที่มาของการส่งข้อมูลดังกล่าว อันเป็นการรบกวนการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ของบุคคลอื่นโดยปกติสุข ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท ($\bar{x}$ = 4.39) ผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลาย แก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือเพิ่มเติมไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยมิชอบ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ($\bar{x}$ = 4.38) ผู้ใดเข้าถึงโดยมิชอบซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่มีมาตรการป้องกันการเข้าถึงโดยเฉพาะและมาตรการนั้นมิได้มีไว้สำหรับตน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และผู้ใดล่วงรู้มาตรการป้องกันการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ที่ผู้อื่นจัดทำขึ้นเป็นการเฉพาะ ถ้านำมาตรการดังกล่าวไปเปิดเผยโดยมิชอบในประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ มีค่าเฉลี่ยเท่ากันในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.33) และ ผู้ใดกระทำด้วยประการใดโดยมิชอบด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์เพื่อดักรับไว้ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นที่อยู่ระหว่างการส่งในระบบคอมพิวเตอร์ และข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นมิได้มีไว้เพื่อประโยชน์สาธารณะหรือเพื่อให้บุคคลทั่วไปใช้ประโยชน์ได้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ($\bar{x}$ = 4.27) ตามลำดับ

3 ความเข้าใจเนื้อหาของพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2560

ตารางที่ 1-3 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ความเข้าใจเนื้อหาของ พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ พ.ศ.2560	**ค่าเฉลี่ย**	**ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน**	**ความหมาย**
หมวด 1 ความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์			
1.ผู้ใดเข้าถึงโดยมิชอบซึ่งระบบคอมพิวเตอร์ที่มีมาตรการป้องกันการเข้าถึงโดยเฉพาะและมาตรการนั้นมิได้มีไว้สำหรับตน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	4.51	0.83	มากที่สุด
2.ผู้ใดล่วงรู้มาตรการป้องกันการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ที่ผู้อื่นจัดทำขึ้นเป็นการเฉพาะ ถ้านำมาตรการดังกล่าวไปเปิดเผยโดยมิชอบในประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	4.34	0.79	มากที่สุด
3.ผู้ใดเข้าถึงโดยมิชอบซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่มีมาตรการป้องกันการเข้าถึงโดยเฉพาะและมาตรการนั้นมิได้มีไว้สำหรับตน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	4.33	0.81	มากที่สุด

4.ผู้ใดกระทำด้วยประการใดโดยมิชอบด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อดักรับไว้ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นที่อยู่ระหว่างการส่งในระบบคอมพิวเตอร์ และข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นมิได้มีไว้เพื่อประโยชน์สาธารณะหรือเพื่อให้บุคคลทั่วไปใช้ประโยชน์ได้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	4.44	0.80	มากที่สุด
5.ผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลาย แก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือเพิ่มเติมไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยมิชอบ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	4.46	0.74	มากที่สุด
6.ผู้ใดกระทำด้วยประการใดโดยมิชอบ เพื่อให้การทำงานของระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นถูกระงับ ชะลอ ขัดขวาง หรือรบกวนจนไม่สามารถทำงานได้ตามปกติได้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	4.41	0.76	มากที่สุด
7.ผู้ใดส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือจดหมายอิเล็กทรอนิกส์แก่บุคคลอื่น โดยปกปิดหรือปลอมแปลงแหล่งที่มาของการส่งข้อมูลดังกล่าว อันเป็นการรบกวนการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ของบุคคลอื่นโดยปกติสุข ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท	4.45	0.74	มากที่สุด
รวม	4.42	0.78	มากที่สุด

จากตารางที่ 1-3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความเข้าใจเนื้อหาของ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ พ.ศ.2560 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.42) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ผู้ใดเข้าถึงโดยมิชอบซึ่งระบบคอมพิวเตอร์ที่มีมาตรการป้องกันการเข้าถึงโดยเฉพาะและมาตรการนั้นมิได้มีไว้สำหรับตน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ($\bar{x}$ = 4.51) ผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลาย แก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือเพิ่มเติมไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยมิชอบ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ($\bar{x}$ = 4.46) ผู้ใดส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือจดหมายอิเล็กทรอนิกส์แก่บุคคลอื่น โดยปกปิดหรือปลอมแปลงแหล่งที่มาของการส่งข้อมูลดังกล่าว อันเป็นการรบกวนการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ของบุคคลอื่นโดยปกติสุข ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท ($\bar{x}$ = 4.45) ผู้ใดกระทำด้วยประการใดโดยมิชอบด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อดักรับไว้ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นที่อยู่ระหว่างการส่งในระบบคอมพิวเตอร์ และข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นมิได้มีไว้เพื่อประโยชน์สาธารณะหรือเพื่อให้บุคคลทั่วไปใช้ประโยชน์ได้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ($\bar{x}$ = 4.44) ผู้ใดกระทำด้วยประการใดโดยมิชอบ เพื่อให้การทำงานของระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นถูกระงับ ชะลอ ขัดขวาง หรือรบกวนจนไม่สามารถทำงานได้ตามปกติได้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ($\bar{x}$ = 4.41) ผู้ใดล่วงรู้มาตรการป้องกันการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ที่ผู้อื่นจัดทำขึ้นเป็นการเฉพาะ ถ้านำ

มาตรการดังกล่าวไปเปิดเผยโดยมิชอบในประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ($\bar{x}$ = 4.34) และผู้ใดเข้าถึงโดยมิชอบซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่มีมาตรการป้องกันการเข้าถึงโดยเฉพาะและมาตรการนั้นมิได้มีไว้สำหรับตน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ($\bar{x}$ = 4.33) ตามลำดับ

4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้และความเข้าใจต่อการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2560 ในภาพรวม

ตารางที่ 1-4 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

พรบ.คอมพิวเตอร์ พ.ศ.2560	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r=P-value)	
	การรับรู้ต่อการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2560	ความเข้าใจเนื้อหาของพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2560
การรับรู้ต่อการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560	1.00	.864
ความเข้าใจเนื้อหาของพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560	.864	1.00

**p < .01

จากตารางที่ 1-4 พบว่า การรับรู้ต่อการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2560 กับความเข้าใจเนื้อหาของพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2560 ในภาพรวม มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .864 ซึ่งมีความสัมพันธ์ในระดับสูง

การอภิปรายผล

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการรับรู้และความเข้าใจ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ พ.ศ.2560 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งข้อค้นพบนี้แตกต่างจากงานวิจัยที่ศึกษาการรับรู้และความเข้าใจต่อการกระทำผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 ของประชาชนในจังหวัดนนทบุรี (ปริยวิศว์ ชูเชิด และเรวดี ศักดิ์ดุลธรรม, 2560) พบว่า การรับรู้และความเข้าใจเนื้อหา พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 อยู่ในระดับน้อย ซึ่งวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ที่ศึกษาในสาขาวิชาทางด้านคอมพิวเตอร์ จะได้รับการเรียนการสอนเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ในหลักสูตร จึงทำให้นักศึกษามีการรับรู้และความเข้าใจมากพอและจะไม่กระทำการใดซึ่งก่อให้เกิดความผิดนั้น ๆ ซึ่งทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้และความเข้าใจต่อการกระทำความผิด

ตามพระราชบัญญัติคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2560 นั้นมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยที่ศึกษาเรื่องความตระหนักต่ออาชญากรรมบนอินเทอร์เน็ต : กรณีศึกษา พนักงานสายงานรองผู้ว่าการเชื้อเพลิง การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย สำนักงานใหญ่ จังหวัดนนทบุรี พบว่า ระดับความตระหนักของพนักงานสายงานรองผู้ว่าการเชื้อเพลิง การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย สำนักงานใหญ่ จังหวัดนนทบุรี อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการรับรู้และความเข้าใจต่อ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ พ.ศ.2560 ของนักศึกษาในหลักสูตรอื่นที่ไม่ใช่ทางด้านคอมพิวเตอร์ หากพบว่ามีการรับรู้และความเข้าใจในระดับที่น้อย เพื่อส่งเสริมความรู้ความเข้าใจให้กับนักศึกษาหลักสูตรอื่น ๆ ด้วย

2. ควรศึกษาปัจจัยอื่นที่มีผลต่อการรับรู้และความเข้าใจต่อ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ พ.ศ.2560

3. ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ โดยอาจทำการสัมภาษณ์เชิงลึก ในเรื่องการรับรู้และความเข้าใจต่อ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ พ.ศ.2560 เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ละเอียดและแม่นยำมากขึ้น

บรรณานุกรม

กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม. (2560). **ประวัติการจัดตั้งกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม.** สืบค้นเมื่อ 12 พฤษภาคม 2562, http://www.mdes.go.th/view/1/

ปริยวิศว์ ชูเชิด และ เรวดี ศักดิ์ดุลธรรม. (2560). **การรับรู้และความเข้าใจต่อการกระทำผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2560 ของประชาชนในจังหวัดนนทบุรี และ กรุงเทพมหานคร.** รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์.

ประเสริฐ ธนะจันทร์. (2553). **ความตระหนักต่ออาชญากรรมบนอินเทอร์เน็ต : กรณีศึกษา พนักงานสายงานรองผู้ว่าการเชื้อเพลิง การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย สำนักงานใหญ่ จังหวัดนนทบุรี.** วิทยานิพนธ์การจัดการสาธารณะ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (การจัดการสาธารณะ) วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

วัชราภรณ์ กลิ่นภู และคณะ. (2561). **การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานของเทศบาลบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี.** *วารสารวิชาการ สถาบันวิทยาการจัดการแปซิฟิก*, 4(1) : 279-285.

สมฤดี วิศยเวทย์. (2536). **ทฤษฎีความรู้ของฮิวม์.** กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อรสา แนมใส และคณะ. (2557). **พฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตที่เสี่ยงต่อการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.** รายงานการวิจัย คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.

Thomson, S.K. (1992). **Sampling.** New York : John Wiley and Sons.